

Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...

Մատթէոս 11:28

ԲԱՐԻ

Մայիս, 2011թ.

№5 (23)

ԼՈՒՐ

Լոյս է արեւելում 2009թ. Ճայփից

ԱՍՏՎԱԾ ՄԵՐ Է

ՈԳԵՆԱՐՅՈՒԹՅԱՆ
ՎՏԱՆԳԸ

ՄԵՐ ԿՅԱՆՔԸ՝
ՕՐԻՆԱԿ ՄԵՐ ԶԱՎԱԿՆԵՐԻՆ

Մայիս, 2011թ.
N5 (23)

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Աստված սեր է.....1

Երբ միայնակ էի (վկայություն).....4

Երբ սկսում ես վաքահել Աստծուն
(վկայություն).....5

Ոգեհարցության վրանգը.....6

Նաբակի հիշարժան փախարակները.....9

Միշտ ճշմարտությունն ասա.....10

Նշանավոր մարդկանց խոսքերից.....11

Մեր կյանքը՝ օրինակ մեր
գավակներիին.....12

Քրիստոսը՝ հյուր.....13

Միրելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փառավորություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փառագրվում է հոժարակամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն: Հեռ.՝ 093-954-930

ԱՍՏՎԱԾ

...Զորութեամբ չէ, և ուժով չէ,
հապա Իմ Հոգովս, կ'ըսէ
գորաց Տէրը....
Չաքարիա 4:6

ՍԵՐԷ

Կան մարդիկ, որ շատ ջանք ու եռանդ ունեն և մտածում են այդ ջանքն ու եռանդն օգտագործել հոգևոր կյանքում: Աստծու Խոսքը այդպիսիներին ասում է. «գորությունով չէ և ուժով չէ»: Երբ մարդիկ, չհասկանալով, իրենց մարմնավոր կարողությամբ փորձում են ծառայել Աստծուն, գալիս է ժամանակ, որ արդեն ուժասպառ են լինում իրենց մարմնավոր էներգիան ու իմաստությունը վատնելուց: Նրանք ոչ մի ձևով չեն կարողանում հասնել իրենց նպատակներին ու վերջում հուսահատվում են: Աստծու Խոսքը նրանց ասում է՝ գորությամբ չէ և ուժով չէ, հապա՝ Իմ Հոգով: Պետք է բոլորս հասկանանք, որ մարդկային իմաստությունն ու կարողությունները ոչ միայն պիտանի չեն, այլև խանգարում են Աստծու գործին: Պողոս առաքյալն ասում է. «Քանզի մարմնաւոր խորհուրդը Աստուծոյ դէմ քննամտիւն է. վասն զի Աստուծոյ օրէնքին չհնազանդիր. մանաւանդ չկրնար ալ» (Հռոմ. 8:7), կամ «....Տէրը գիտէ իմաստուններուն խորհուրդները, որոնք ունայն են» (Ա Կորնթ. 3:20):

Աստված Հոգի է, և Նրան երկրպագողներն էլ պետք է հոգով ու ճշմարտությունով երկրպագեն, այսինքն՝ աստվածպաշտությունը հոգու գործ է,

մարմինը չի կարող Աստծուն հաճեցնել: Մենք պետք է խոնարհվենք Աստծու Խոսքի առջև ու հասկանանք, որ մենք միայն Սուրբ Հոգով լցված լինելով կարող ենք հոգևոր գործ կատարել:

Աստծու Խոսքը Հիսուսին համեմատում է փեսայի, իսկ Եկեղեցուն՝ հարսի հետ: Փեսայի համար շատ կարևոր է, որ հարսն ամբողջ սրտով հավատա Իր սիրուն, այսինքն՝ կարևոր է, որ Եկեղեցին հավատա Քրիստոսի կատարյալ սիրուն, որովհետև սրանից է սկսվում հոգևոր կյանքը: Սուրբ Հոգին ուզում է, որ փեսայի սերը բացվի հարսին, մարմնանա նրա մեջ և տեսանելի լինի: Առաքյալները գրել են այդ սիրո մասին, տեսել են այն, առել են, շոշափել են ու փոխանցել են մեզ, որպեսզի մենք նույնպես Քրիստոսին հաղորդ լինենք:

Աստծու սերը չի խափանում Աստծու պատվիրանները, այլ հաստատում է դրանք: Մեր օրերում քրիստոնյաներից շատերն Աստծու սերը ծածկոց են դարձնում, որպեսզի իրենց մեղավոր վիճակը չբացահայտվի, ու երբ նրանց հանդիմանում են մեղքի համար՝ ասում են. «Աստված Մեր է ու ինձ այս վիճակում էլ է սիրում»: Աստված բոլորին է սիրում, բայց եթե այդ սերը դու այնպես չես ընդունում, որ այն քո մեջ փոփոխություն կատարի, ապա

Շապիթ, 2014թ., №5 (23)

այդ սիրուց քեզ օգուտ չի լինի: Անառակ որդին հեռու էր հոր տնից ու սովամահ էր լինում, բայց հայրը շարունակում էր նրան սիրել: Հոր սերը չէր փոխվել, բայց դրանից որդուն օգուտ չկար, որովհետև նա չէր օգտվում այդ սիրուց: Ու երբ նա որոշեց վերադառնալ տուն, հայրն ընդառաջ եկավ, և նա վայելեց հոր սերը:

Աստծու սերն անփոփոխ է, բայց եթե դու մեղքի մեջ ես, այդ սերը չի կարող քեզ օգուտ տալ: Իսկ երբ դառնաս հորդ տուն, հայրդ կասի իր ծառաներին. «Հանեցեք առաջին պատմունճանքը ու հագցուցեք անոր, և մատանի դրեք անոր ձեռքը, ու կօշիկներ՝ անոր ոտքերը: Եւ պարարտ գուարակը բերեք, մորթեցեք, և ուտենք և ուրախ ըլլանք» (**Դուկաս 15:22-23**): Հայրը չի հիշի քո գործած մեղքերը, այլ կասի. «...որդիս մեռած էր ու ողջնցաւ, կորսուած էր ու գտնուեցաւ» (**Դուկաս 15:24**):

«Սիրոյ մէջ վախ չկայ, հապա կատարեալ սերը վախը մէկդի կը ձգէ. վասն զի վախը տանջանքի ենթակայ է. ուստի ան որ կը վախճայ, սիրոյ մէջ կատարեալ չէ» (**Ա Հովհ. 4:18**): Երբ Աստծու սերը հայտնվում է մարդու մեջ, վախը վերանում է: Ծատերը վախենում են իրենց սիրտը լիովին Հիսուսին տալուց: Նրանք հավանություն են տալիս Աստծու Խոսքին, բայց վախենում են ապաշխարելուց, վախենում են Աստծու Խոսքի և կյանքի մեջ խորանալուց, որովհետև չեն ուզում կորցնել իրենց կյանքում որոշ կարևոր բաներ, որոնք հաճելի չեն Աստծուն: Այդպիսի մարդիկ կասկածում են Աստծու սիրուն, բայց ովքեր հավատում են Աստծու կատարյալ սիրուն, չեն վախենում Նրան անհաճելի բաները զոհասե-

ղանին դնելուց: Այդ մարդկանց համար Աստծու պատվիրանները ծանր բեռ չեն, այլ սիրելի են, ուստի սրտանց ուզում են կատարել դրանք, քանի որ սիրում ու ապավինում են Աստծուն: Եվ նրանք հաղթություն են ունենում՝ գործությունից գործություն գնալով: «Մականյն գիտենք որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան ամոնց որ զԱստուած կը սիրեն, որոնք անոր նախասահմանութիւնովը կանչուած են» (**Հռոմ. 8:28**): «Հապա այս ամէն բաներուն մէջ ա՛լ ատելի յաղթող կ'ըլլանք անով որ մեզ սիրեց» (**Հռոմ. 8:37**):

Աստծու սերն ընդունած մարդը մերժում է աշխարհը, հավատում և հենվում է այդ սիրուն, անկախ իր վիճակից՝ նա սիրում ու վստահում է Տիրոջը, մերժում է մեղքի կյանքը: Այդ անձնավորության կյանքում ամեն բան վերջանում է բարիով:

Երևույթը կարող է ցույց տալ, թե դու պարտված ես, լքված, բայց եթե դու Հիսուսինն ես, Նա անպայման քեզ հաղթություն է տալու: Մեր հավատքը հիմնված է ոչ թե երևույթների կամ ծեսերի, այլ Աստծու հավիտենական սիրո վրա:

Եբր.12:6-ում ասվում է. «Վասն զի Տէրը իր սիրածը կը խրատէ, և կը ծեծէ ամէն որդին զոր կ'ընդունի»: Երբ մարդը մեղքի մեջ է լինում, վախենում է Աստծուն մոտենալուց: Ադամը վախեցավ և թաքնվեց Աստծու երեսից, որովհետև ուրիշ սիրո էր հավատացել: Եթե մեկն Աստծուց հեռացել է մեղքի պատճառով, թող նորից Տիրոջը գա, որովհետև, ինչպես ասվում է **Եսայիա 59:1**-ում. «Միա Տէրոջը ձեռքը փրկելէն չկարճացաւ, ու անոր ափանջը լսելէն չձանրացաւ»: Ուրեմն մոտենանք Աստծուն,

քանի որ Նրա ձեռքը չի կարճացել փրկելուց, ու Նրա ականջը չի ծանրացել լսելուց: Եկե՛ք մորից մոտենանք Աստծուն՝ հավատարով, որ Նա չի մերժի ու կընդունի մեզ: Այդ դեպքում մեր մեջ բժշկություն կկատարվի, և մեր հավատքը կհաստատվի Աստծու սիրո վրա:

Սիրելիներ, եթե դուք մեղքերի պատճառով հեռացել եք Աստծուց, հիշե՛ք. սատանան փորձում է ձեզ համոզել, որ Աստված այլևս չի սիրում ձեզ, բայց դուք մի՛ հավատացեք նրան, նա ստախոս է և սուտ է ասում: Աստված սիրում է ձեզ և սպասում է, որ վերադառնաք, ինչպես անառակ որդին:

Սիրելիներ, սատանան՝ հակառակորդը, ինչպես Հորի օրինակում, չի կարողանում համոզվել, որ մենք մեր Աստծուն ձրի ենք պաշտում, որովհետև սիրում ենք Նրան ու գիտենք, թե Ում ենք հավատացել: Երբ սատանան համոզվի, որ դու քո Աստծուն ձրի ես պաշտում, «մահացու» հարված կստանա քո կողմից:

Ծննդոց 20-րդ գլխում կարդում ենք, որ Աբրահամը վախեցավ Աբիմելեքից ու ասաց, որ Սառան իր քույրն է: Այդ պատճառով *Ծննդոց 15-րդ* գլխում Տերը նրան ասաց՝ մի՛ վախեցիր, Աբրահա՛մ, ես քո վահանն եմ: Աստծու սիրո մեջ վախ չկա:

Աստված շարունակեց աշխատանք տանել Աբրահամի հետ, որի արդյունքում նրա հավատքն աճեց, հաստատվեց Աստծու սիրո վրա: Եվ Աբրահամն արդեն առանց վախենալու, որ կկորցնի, իր սիրելի որդուն՝ Իսահակին, տարավ Մորիայի լեռը՝ ողջակեզ անելու: Այդ ժամանակ Աբրահամն ազատ էր վախից:

Հորի մեջ մույնպես վախ կար: Նա

մտածում էր, որ իր որդիների գործած մեղքերի համար Աստված կպատժի նրանց, և դրա համար շարունակում էր գոհերն ու աղոթքները: Բայց այդ գոհերն ու աղոթքները հավատքից չէին, այլ՝ վախից: Շատ աղոթելը լավ է, բայց աղոթքները պետք է բխեն Տիրոջ սիրո վրա եղած հավատքից: Հավատալ Աստծուն՝ նշանակում է հավատալ Աստծու սիրուն, Խոսքին և բարությանը:

Հորը օձյալ էր, և բոլորը դա տեսնում էին ու պատվի էին արժանացնում նրան: Սակայն նա վախենում էր, որ մի օր հանկարծ կտկարանա ու կկորսվի, որովհետև Տիրոջ սերը նրան չէր բացվել: Աստված սկզբում թույլ տվեց, որ նա կորցնի ամեն բան, իսկ ահա վերջում Հորն ասաց. *«Ես քու վրայովդ ականջի լրով լսեմ էի, բայց հիմա իմ աչքս կը տեսնե՛ք եզ: Անոր համար իմ անձս կ'արհամարհեմ» (Հոբ 42:5-6)*: Եվ Հորի կյանքում կատարվեց այս խոսքը. *«Աստված ամեն բան բարիի գործակից կընե՛ գիրք սիրողների համար»*:

Մարդու համար ամենամեծ պատիժն այն է, որ Աստված նրան չի պատժում, այլ թողնում է իր ցանկություններին, այսինքն՝ «արա ինչ կուզես»: Դա նշանակում է, որ այդ մարդը խորթ է և օտար:

Եթե քո կյանքում լինում են դժվարություններ, ուրեմն Տերն ուզում է քեզ արթնացնել, որպեսզի դու հանձնվես Իրեն ու բժշկվես:

Այն քրիստոնյան, ում հավատքի հիմքն Աստծու սերն է, պարտություն չի կրում աշխարհից ու սատանայից, այլ հաղթում է աշխարհին, որովհետև սիրո մեջ վախ չկա:

Վրեժ Սաֆոյան

Պրակտ., 2014թ., №5 (23)

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Այս վկայությունը, որը գրվել է քանաստեղծության տեսքով, եղել է իմ կյանքում իրական:

Դա եղավ 1990 թվականին, երբ մայրս արդեն ննջել էր, և ես մենակ էի: Հիվանդացա և ջերմությամբ պառկած էի: Ինձ խնամում էր Ռիմա քույրը: Ես մտածում էի, որ եթե մայրս ինձ հետ լիներ, ես մենակ չէի լինի: Տերն իմացել էր իմ մտքերը և այցելեց ինձ: Այն, ինչ գրվել է՝ իրական է եղել, և ես երկու օր անց արդեն ոտքի վրա էի և անչափ ուրախ: Ես այդ մասին պատմեցի Մարիամ քրոջը:

Անցել է քսան տարի, և Տերն այդ մասին հիշեցրեց: Ու ես հիմա այն ներկայացնում եմ ձեզ:

Հարգանքներով՝ Քրիստոսով ձեր քույր Օֆիկ

ԵՐԲ ՄԻԱՅՆԱԿ ԷՒ

Հիվանդության մահճում պառկած՝
Իմ միայնության մասին էի խորհում.
Մի ցավ էր պատել մարմնիս հոգնած,
Եվ մտքերի հետ պայքար էի մղում:
Այնքան ծանր է միայնակ լինել,
Լքված, մերժված դաժան աշխարհում,
Երբ շուրջդ չկա ոչ մի ցավակից,
Եվ հոգուդ վրա ցավն է իշխում:
Այդ ցավն ավելի սաստիկ է դառնում,
Երբ ստիպված ես միայնակ կրել,
Ու հիվանդության տխուր մահճիդ մոտ
Չկա սրտակից, հոգատար ընկեր:
Ես հարց տվեցի.
- Իմ Տեր, իմ Աստված,
Ինչու՞ միայնակ, լքված մնացի,
Ոչ մեկը հիմա իմ կողքին չկա,
Որ մխիթարի, ցավս մեղմացնի:
Ցավից հոգնատանջ կարծես ննջեցի:
Հանկարծ զգացի՝ մի ձեռք ինձ շոյեց
Ու ասաց կամաց. «Դու միայնակ չես»:

Աչքերս բացեցի՝ մոտս մարդ չկար,
Մտածեցի, թե երազ եմ տեսել:
Նորից քնեցի:
Հրաշք երազս դարձյալ կրկնվեց,
Նուրբ, քաղցր ձայնը նրբորեն խոսեց.
- Դու միայնակ չես,
Երկնային Տերը քեզ հետ է հավետ,
Քեզ հետ են նաև հրեշտակները,
Որոնք խնամում, պահպանում են քեզ:
Մի ուրախություն պարուրեց հոգիս,
Եվ ես կանչեցի.
- Փառք Զեզ, Հիսուս Տեր,
Որ Դու ինձ հետ ես, Դու ինձ չես լքել,
Քո անհուն սիրով ինձ մոտ ես եկել,
Որ Դու իմ Տերն ես, Խոսքդ է հաստատում,
Դու մարդու նման երբեք չես խորհում:
Ու ես հասկացա, որ դժվար պահին
Հիսուս իմ Տերն Իր Խոսքն է կատարում,
Քանզի Նա ասաց.
- Նույնիսկ եթե քեզ բոլորը լքեն,

Պայթեա, 2011թ., №5 (23)

Ես քեզ չեմ լքի, սիրելի՛ որդի:
 Փա՛ռք Բեզ, Տե՛ր Հիսուս, ընկածի մեծ
 Հույս,
 Փրկության սուրբ Դուռ ու կյանքի
 Աղբյուր,
 Զեզանով ահա ես կենդանացա,
 Իմ լքված անձի սուրբ Տերը դարձար:

Զեզանով ունեմ կյանք ու փրկություն,
 Էլ չեմ զգալու ցավ ու որբություն:
 Ունեմ քեզ նման Թագավոր ու Տեր,
 Փրկարար Աստված, Զո անունն է
 Ս Ե Ր :
***Օֆիկ Մարտիրոսյան,
 Մարալիկից***

ԵՐԲ ՍԿՍՈՒՄ ԵՍ ՎՍՏԱՀԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

Վ կ ա յ ո թ յ ու ճ

Արդեն քսան տարի է Եկեղեցում եմ, բայց իմ կյանքում արմատական փոփոխություն եղավ միայն մեկ տարի առաջ, երբ մկրտվեցի Սուրբ Հոգով: Դա փոխեց իմ մտածելակերպն ու ապրելակերպը:

Տասնհինգ տարի տառապում էի ստամոքսի հիվանդությունից (զաստ-րիտ), որն առաջացել էր այլ հիվանդության դեմ բուժվելու համար շատ դեղամիջոցներ օգտագործելուց: Բազմիցս դիմել եմ բժիշկների օգնությանը, բայց՝ ապարդյուն, ոչ մի արդյունք չկար:

2011թ. հունվարի 19-ին որոշեցի գնալ Երևանում հիվանդների համար կազմակերպված աղոթքաժողովին: Գնացի՝ հավատալով, որ Տերն ինձ կբուժի, և կվերադառնամ առողջացած: Այդ պաշտամունքի ժամանակ, երբ սկսեցի աղոթել, ստամոքսս սկսեց ուժեղ ցավել, այնքան ուժեղ, որ իրանս էլ սկսեց ցավել: Այդ ժամանակ Աստված ինձ տեսիլք ցույց տվեց. տեսա իմ մարմինը, բայց գլուխս չէր երևում: Աստված ինձ սպիտակ հագուստ հագցրեց և պառկեցրեց վիրահատական սեղանին: Այդ ժամանակ ստամոքսումս մրմուռ զգացի:

Երբ վերադարձա տուն, որոշեցի խնձոր ուտել: Կմտածե՞ք՝ բայց ինչո՞ւ խնձոր. որովհետև ես տասնհինգ տարի խնձոր չէի կերել, մաս չէի սնվում երեկոյան ժամը 18.00-ից հետո, բայց այդ օրն ընթերցի և մինչև օրս ոչ մի ցավ չունեմ: Ես բժշկված եմ:

Փետրվարին ինձ հետ մեկ այլ բժշկություն կատարվեց: Որոշ ժամանակ առաջ երիկամներիս ցավի համար դիմել էի բժշկի և պարզվել էր, որ երիկամներումս քարեր կան: Հիվանդների համար արվող աղոթքաժողովի ժամանակ, երբ ես խնդրում էի, որ Աստված ինձ նախ՝ հոգևոր բժշկություն տա, հետո՝ մարմնավոր, Տերն ինձ տեսիլք ցույց տվեց: Տեսա իմ սևացած երիկամները, որ սկսեցին շարժվել: Շարժման հետևանքով սև մասնիկներ սկսեցին թափվել ու այնքան թափվեցին, մինչև երիկամներս մաքրվեցին:

Այս հրաշքները պատճառ դարձան, որ ես Տիրոջն ավելի լավ ճանաչեմ ու ավելի վստահեմ: Հավատում եմ, որ Աստծու համար անհնարին ոչինչ չկա:

***Բավական քույրիկ,
 Դավիթաշենից***

Ձայիկա, 2011թ., ՎՄԿ (23)

Ո՞Ր Ե՛Ն ԱՐՅՈՒԹՅԱՆ ՎՏԱՆ ԳԸ

«Ձեր մեջ չգտնուի այնպիսի մարդ մը, որ իր տղան կամ աղջիկը կրակէ անցնէ կամ բաղդ նայի կամ գուշակութիւն կամ հմայութիւն և կամ դիւթութիւն ընէ»:

Բ Օրինաց 18:10

Մենք բոլորս սիրում ենք նայել ապագային. դրա համար օգտագործելով ձեռքի տակ եղած բոլոր հնարքները՝ ջանասիրաբար փնտրում ենք ինչ-որ բան, որը մեզ կօգնի տեսնել ապագան:

Հին ժամանակներից ի վեր շատ հանրահայտ հնարքներ ծառայում են ապագան գուշակելուն: Այն գուշակում են խաղաթղթերով, սուրճի մրուրով և այլ միջոցներով: Բացարձակապես չմտածելով հետևանքների մասին՝ մարդը շատ լուրջ է ընդունում այն ամենը, ինչ իր համար գուշակել են: Եվ դա ճիշտ է, չէ՞ որ եթե մենք հավատում ենք նրան, ինչը պիտի կատարվի, կատարվում է: Աստվածաշունչն ի սկզբանե դեմ է բոլոր տեսակի գուշակություններին.

«Ձեր մեջ չգտնուի այնպիսի մարդ մը, որ իր տղան կամ աղջիկը կրակէ անցնէ կամ բաղդ նայի կամ գուշակութիւն կամ հմայութիւն և կամ դիւթութիւն ընէ» (Բ Օրինաց 18:10):

Արարիչը զայրույթով է օգտագործում այդ բառը: Գուշակության իմաստը մարդու ներթափանցումն է

անդրաշխարհ: Դա արգելված է Աստծու կողմից: «Եղե՛ք աստվածների մման», - պարտեզում շնջաց սատանան Ադամին ու Եվային: Գուշակության միջոցով ներթափանցելով անդրաշխարհ՝ մարդը ձգտում է կշռել Աստծու որոշ հատկանիշները (ապագայի իմացություն և այլն)՝ միաժամանակ ընկնելով ոգեհարցության ուժեղագույն ազդեցության տակ: Գուշակությունը մարդու և Աստծու միջև մեծ անդունդ է առաջացնում: Գուշակությանը կարելի է դասել այնպիսի հասկացություններ, ինչպիսիք են սև և սպիտակ մոգությունները:

Շատերին առավել մոլորության մեջ է գցում սպիտակ մոգությունը, որով մարդկանց խաբում են՝ խոստանալով միայն լավը և հուսալին: Այստեղ սկզբունքը նույնն է. չես ուզում բացահայտ խոնարհվել դևերին (սև մոգություն)՝ կխաբենք, կստիպենք դևերին խոնարհվել սպիտակ մոգության միջոցով:

Չի պակասում հետաքրքրությունը նաև աստղագուշակությունն սուտ գիտության հանդեպ: Մարդն ակամա ընկնում է այդ տեսակի կախվածության մեջ, վախենում է տնից դուրս գալ, վիճում է ընտանիքի անդամների հետ, կորցնում է աշխատանքը: Աստղագուշակը պարփակում է մարդու կյանքը՝ թելադրելով նրան իր օրենքները: Աստվածաշունչն այդպիսի մարդկանց միանշանակ անվանում է ստրուկներ: Շատերը փորձում են ինչ-որ նշանակություն գտնել իրենց բոլոր երազներում: Այդպիսիներին հաճախ լուսաբացին կգտնես գիրքը ձեռքին նստած. ցավոք, դա Աստվածաշունչ չէ, այդ գիրքը կոչվում է երազահաճ: Ով կարդացել է, գիտի, որ այնտեղ նույնպես բացահայտվում է ապագան: Միայն Աստված գիտե մեր ապագան: Մի՛ ձգտեք ձեր հոգու գնով իմանալ այն. թեկուզ մեկ անգամ օգտվելով խավարի ծառայությունից՝ դուք հավիտյան կընկնեք նրանից կախվածության մեջ: Կգա սարսափելի ժամանակ, և դևը կներկայացնի իր հաշիվը, կբաշի այն

պարանը, որով դուք կամալոր կապել եք ձեզ:

Եկե՛ք Հիսուս Քրիստոսի մոտ: Նա մեռել է ձեր մեղքերի համար: Երբ Նրանից ներում խնդրեք՝ իմացեք, որ ձեր ապագան անվտանգ է: Ինքներդ կհասկանաք, որ Նա սատանայից ուժեղ է:

Սիրելիներ, այս վերջին ժամանակներում մարդկանց վրա սատանայի ազդեցությունը գնալով ավելի ու ավելի է շատանում: Ազգային խռովությունների, սովերի, երկրաշարժերի, փոթորիկների և այլ երևույթների պատճառով ավելանում է մարդկանց հետաքրքրությունը դեպի աներևույթ աշխարհը: Անօրինությունը գնալով շատանում է, աշխարհը հղիանում է՝ ծնելու անօրենին, կորստյան որդուն՝ նեոնին: Այս ամենն ավելի է նպաստում, որ չար ուժերը մարդկանց մոլորեցնեն ու կախվածության մեջ պահեն, ենթարկեն իրենց կամքին: Դրա հետևանքով մարդիկ իրենց վրա բերում են անեծքներ, քայքայվում են ընտանիքներ, մարդկանց վրա գալիս են տարբեր դժբախտություններ, կործանվում է մարդու հոգեկան աշխարհը: Սիրելիներ, հեռու՛ մնացեք դևերի ազդեցությունից ու սատանայական մոլորություններից, մի՛ գնացեք բախտ նայողների, գուշակություն և թուղթ ու գիր անողների մոտ: Աստվածաշունչն այդ մասին մեզ զգուշացնում է, որպեսզի մենք հեռու մնանք այդ բոլոր պիղծ բաներից: Ահա մի բանի տեղեր Սուրբ Գրքից.

Պաթիս, 2014թ., № 5 (28)

«Վիուկներուն մի նայիք, և հմայողներուն բան մի հարցնէք, որպէս զի անոնցմով չըպղծուիք. ես եմ Տէրը ձեր Աստուածը» (**Ղևտ. 19:31**):

«Եւ վիուկներուն ու հմայողներուն ետեւէն երթալու դարձող մարդուն վրայ ալ երեսս պիտի տնկեմ, ու զանիկա իր ժողովուրդին մէջէն կորսնցնեմ» (**Ղևտ. 20:6**):

«Երբ քու Տէր Աստուծոյդ քեզի տուած երկիրը մտնես, այն ազգերուն գարշելի գործերուն պէս ընել չտրուիս: Չեր մէջ չգտնուի այնպիսի մարդ մը, որ իր տղան կամ աղջիկը կրակէ անցնէ կամ բաղդ նայի կամ գուշակութիւն կամ հմայութիւն և կամ դիւթութիւն ընէ. Նաև կախարդ կամ վիուկ կամ նշանագէտ կամ մեռելահմայ չգտնուի. Վասն զի ով որ այս բաները կ'ընէ, Տէրոջը առջև գարշելի է. ու այս գարշելի բաններուն համար քու Տէր Աստուածդ քու առջեւէդ կը հալածէ զանոնք: Քու Տէր Աստուծոյդ առջև կատարեալ ըլլաս» (**Բ օրինաց 18:9-13**):

Բայց վախկոտներուն, ու անհաւատներուն, և պիղծերուն, ու մարդասպաններուն, ու սպողնակողներուն, և կախարդներուն, ու կռապաշտներուն, և բոլոր ստախոսներուն բաժինը կրակով ու ծծումբով վառած լիճին մէջ պիտի ըլլայ, որ երկրորդ մահն է (**Հայտն. 21:8**):

Սիրելիներ, մի՛ հավատացեք գուշակողներին, թուրք ու գիր անողներին, բախտ նայողներին, այլ եկե՛ք Քրիստոսին, Նա սիրում է Ձեզ և Իր կյանքը Ձեզ համար փրկանք է տվել: Մի՛ հավատացեք սատանայի ստին, հիշե՛ք, որ Աստված կարող է խավարը փոխել լույսի, անեծքը՝ օրհնության: Հավատացե՛ք, որ որքան էլ վատ լինի ձեր վիճակը, միշտ կա Լույսը, Նա սպասում է ձեր որոշմանը, Նա սիրում է ձեզ:

Wu, 2014b, N5 (23)

ՄԻՇՏ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆ

ԱՍԱ

«Այնպես թող լուսավորի ձեր լույսը մարդկանց առջև, որ տեսնեն ձեր բարի գործերն ու փառավորեն ձեր Հորը, որ երկնքում է»:

Մեր իրիտասարդ քրիստոնյա մեկնում էր Ստրասբուրգ, որտեղ պետք է երեք տարի ծառայեր: Դանապարհին նրա հետ մեկնող նորակոչիկները հարցրին, թե ինչ մասնագիտություն ունի: Երբ իմացան, որ հովիվ է, ասացին.

- Չասես, որ հովիվ ես, քանի որ ցանկացած հարմար առիթի դեպքում քո մասին կասեն. «Չէ՞ որ դա արել է այն հիմար հովիվը: Նա հիմար է, ինչպես իր ոչխարները»:

Այսպիսի խոսքերով նրանք հովիվին դրդում էին սուտ խոսել՝ չգիտակցելով, թե վերջինիս մեջ ինչպիսի ներքին պայքար առաջացրին: Տեղ հասնելուն պես նրանց տեղավորեցին գորանոցներում: Եկան սպաները, և սերժանտն ստուգեց նորեկներին: Էսկադրիլիան համալրելու համար անհրաժեշտ էին համապատասխան մասնագետներ, այդ պատճառով նրանց հարցնում էին նախկին մասնագիտության մասին: Այստեղ մեր քրիստոնյայի սրտում սաստիկ պայքար սկսվեց: Որքան ավելի էր նրան մոտենում սերժանտը, այնքան ավելի ուժգին էր բաբախում նրա սիրտը, և այնքան ավելի թախանձանքով էր նա դիմում Աստծուն: Ի՞նչ անել, հետևել ընկերների խորհրդի՞ն, թե՞ ճշմարտությունն ասել: Եվ ահա, սերժանտը դիմեց նրան.

- Չեր մասնագիտությո՞ւնը...

Խորը լռություն տիրեց:

- Դե ինչ, ձեր մասնագիտություն՞ը,- կրկին հնչեց սերժանտի գայրացած ձայնը, և մեր ընկերն առաջ պատասխանեց.

- Հովիվ:

Վերջապես պատասխանեց, իսկ հետո թող լինի ինչ լինելու է: Սակայն նրա հոգու աշխարհը կրկին ամբողջությամբ Աստծու խաղաղությամբ լցվեց: Եվ ահա, երբ նա իր սրտում Աստծուց գոհացավ բանակում տալիս առաջին հաղթանակի համար, սերժանտը վերադարձավ ու ևս մեկ անգամ հարցրեց.

- Ուրեմն դու հովի՞վ ես:

- Դիշտ այդպես, պարոն սերժանտ:

- Գնացեք չորրորդ էսկադրիլիա, ես ուզում եմ, որ դուք ինձ մոտ լինեք:

Ինչո՞ւ սերժանտն այդպիսի հետաքրքրություն ցուցաբերեց «հիմար» հովիվի նկատմամբ: Երկար ժամանակ դա հանելուկ էր: Երիտասարդ քրիստոնյայի ծառայությունը շատ լավ էր անցնում, երբեմն նա նույնիսկ զգում էր, որ որոշ առավելություններ ունի, սակայն պատճառը չէր հասկանում: Ժամանակն անցնում էր: Նրան սկզբում նշանակեցին էսկադրիլիայի գրագիր, իսկ հետո՝ եֆրեյտոր: Մի անգամ, գորա-

ցրվելուց առաջ, այնպես պատահեց, որ ամպրոպ էր մոտենում: Գրասենյակում էին ենթասպաներն ու սերժանտի կինը: Նա խոսում էր եղանակի մասին և հարցրեց եֆրեյտորի կարծիքը: Վերջինս, քանի որ հովիվ էր, բավականին ճշգրիտ կարող էր կանխորոշել եղանակը: Հանկարծ սերժանտի կինն ասաց.

- Ամպրոպի մոտենալն ամուսինս միշտ կարողանում է ճիշտ կանխորոշել: Դա նրան հաջողվում է իր

ՆԱԽՏԿԻՆ ՎԱՍՏՆԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՀՆՈՐԻԻՎ:

- Իսկ ո՞վ է եղել սերժանտը
նախկինում,- հարցրեց ենթասպա-
ներից մեկը:

- Ամուսինս հովիվ է եղել:

Այդպիսով ամեն բան պարզ դարձավ: Մեր հովիվը կրկին առանձնացավ և գոհացավ իր հավատարիմ Տիրոջից, որ Նա պահեց իրեն ստից՝ այդպիսով քեթևացնելով իր ծառայության տարիները:

Թող չխաթի շէկ աւարանս, թե կյանքը դեռ
երկար ժամանակ ունի, եւ թե նախ կայելեմի
երկարաւարդությունը ու ծերության ժամանակ
կապալկարեմի:

Դոկիւմենտ Մանդակունի

Մեկից ոչ ոք չի կարող որպես հայ
օգրացորձվել սուրճ հոգիները կերակրելու
համար, եթե որպես ցորեն ծախսես չփրփի
Քրիստոսի շնորհի Տեգ:

Э.Н. Ухитер

Առսեյ աեֆական Տէղալորությունը
 Եանաբէլու Արծնու Տափն իմանալը քանում
 է հաչարքություն, իսկ առսեյ Արծնոն
 Եանաբէլու աեֆական Տէղալորությունը Եանա-
 չէլը՝ հուսահարություն: Պիտոս Բրիարոսին
 Եանաբէլը քանում է դէպի ԵլՏարիք
 Եանաչարհ, որովհետքն Արսնում ցըրնում եմ
 Արծնոն Եւ Տեր Տէղալորությունը:

Мужик

Մակեդոնացի, Կեսար, Կապուս Մեծ եւ եւ հիմեյ եեկ հպոր կայարարոյն: Ադ աժեբէ հիմեյկ է բռնութեան վրա: Միայն Դիոսու Բրիարուն է իր կայարարոյնը հիմեյ պիտ վրա, Բանիկ Մա ալեյիկ է, Բան Զարդ:

Աստուծոյ

Դիմա իմ Ֆրանկ Միքարտյունը
Ամերսարանն է: Ես կարդում եմ այն ամեն
օր, ամեն ժամ: Քրիստոս իմ լույսն է,
խաղաղությունն ու երբեք չանք:

Տարաւ Եղեկին

ՄԵՐ ԿՅԱՆՔԸ՝ ՕՐԻՆԱԿ ՄԵՐ ԶԱՎԱԿՆԵՐԻՆ

Մանուկների դաստիարակության հարցում մեր՝ ծնողներիս առջև դրված է մեծ պատասխանատվություն: Աստծու Խոսքը մեզ սովորեցնում է, որ Աստված օրհնում և զորացնում է այն մարդկանց սերունդը, ովքեր Տիրոջից վախենում են: Այդ մասին կարդում ենք **Սաղմոս 112:1-2**-ում. «Երանի՛ այն մարդուն որ Տէրոջմէն կը վախնայ, ու անոր պատուիրանքներուն շատ կը հաւնի: Անոր սերունդը զօրաւոր պիտի ըլլայ երկրի վրայ. ուղիղներուն ցեղը պիտի օրհնուի»:

Տիմոթեոսի անկեղծ հավատքը եկել էր իր տատիկից և մայրիկից. «Մտածելով քու վրադ եղած անկեղծ հաւատքը, որ առաջ քու մեծ մօրդ Լատդեայի ու քու մօրդ Եւնիկէի վրայ բնակեցաւ, և համոզուած եմ որ քու վրադ ալ կայ» (**Բ Տիմոթ. 1:5**):

Փարիսեցիների հավատքն անկեղծ չէր, դրա համար, երբ նրանք ծով ու ցամաք պտտվելով մի հոգու նորահավատ էին անում, կրկնակի գեհեների որդի էին դարձում. «Վա՛յ ձեզի, կեղծաւոր դպիրներ ու փարիսեցիներ, որ ծով ու ցամաք կը պտըտիք մէկը նորահաւատ ընելու, ու երբ ըլլայ, զանիկա ձեզմէ երկու անգամ աւելի գեհեների որդի կ'ընէք» (**Մատթ. 23:15**): Մեր Տերն ասաց, որ մենք զգուշանանք փարիսեցիների խմորից, որն էր կեղծավորությունը:

Պողոս առաքյալն էլ է մեզ զգուշացնում, որ վերջին օրերում մարդիկ

կլինեն կեղծավոր, կունենան աստվածպաշտության կերպարանքը, բայց Աստծու զորությունը, այսինքն՝ Քրիստոսին և Նրա ավետարանը ուրացած կլինեն: Այդ մասին կարդում ենք **Բ Տիմոթեոս 3:1-7**-ում. «Եւ զայս գիտցիր որ վերջին օրերը չար ժամանակներ պիտի գան. վասն զի մարդիկ պիտի ըլլան անձնասէր, արծաթասէր, ամբարտաւան, հպարտ, հայիտիչ, ծնողներու անհնազանդ, ապերախտ, անսուրբ, անգութ, անհաշտ, բանասրկու, անժուժկալ, դաժանաբարոյ, բարին չսիրող, մատնիչ, յանդուգն, գոռոզ, աւելի հեշտասէր քան թէ աստուածասէր: Որոնք աստուածապաշտութեան կերպարանքը ունին, բայց անոր զօրութիւնը ուրացած են. և դուն ասոնցմէ մէկդի կեցիր: ....որոնք միշտ կը սորվին, ու բնաւ ճշմարտութիւնը ճանչնալու չեն կրնար հասնիլ»: Այդպիսի մարդիկ դրսում իրենց ցուցադրում են որպէս հոգևորներ, բայց տանը մարմնավոր են և զայրակչություն են իրենց զավակների համար:

Շատ զավակներ ունենալը հոգևորների ընտանիքում Աստծու օրհնությունն է, ինչպէս կարդում ենք. «Երանի՛ այն ամէնուն՝ որոնք Տէրոջմէ կը վախնան, ու անոր ճամբաներուն մէջ կը քալեն: Վասն զի քու ձեռքիդ աշխատութիւնը պիտի ուտէս. Երանի՛ է քեզի, ու քեզի բարի պիտի ունենաս: Քու կինդ պտղաբեր որթատունկի մը պէս պիտի ըլլայ քու տանդ ներսիդիերը, ու քու որդիներդ

ծիթենիի տունկերու պէս քու սեղանիդ չորս կողմը: Ահա Տէրոջմէն վախճող մարդը այսպէս պիտի օրհնուի» (Մաղմուս 128:1-4):

Չի կարելի երեխաների հարցում աշառություն անել, պետք է բոլորին հավասար սիրել: Սուրբ Գրքից մենք գիտենք, թե ինչի հանգեցրեց Հակոբի աշառությունը: Այն առաջ բերեց նրա մյուս որդիների նախանձը Հովսեփի նկատմամբ, և նրանք չարությամբ լցվեցին իրենց եղբոր՝ հոր սիրեցյալ Հովսեփի հանդեպ: Նրանք, Հովսեփի վրայից հանելով բազմագույն պատմունքներ, մերկացրին նրան ու գուրը գցեցին:

Հաճախ ծնողները սիրում են մարմնավոր ճարպիկ զավակին ու աչքաթող են անում մյուսին: Այդպես Իսահակը սիրում էր Եսավին և

պատրաստվում էր օրհնել նրան, որովհետև իր համար որսի միս էր բերում: Իսկ Հակոբը համեստ էր ու ապրում էր վրաններում, աստվածապաշտ էր, բայց նրա հանդեպ հայրն այն զգացմունքը չուներ, ինչ Եսավի հանդեպ:

Սիրելիներ, եկե՛ք աշառություն չանենք մեր զավակների նկատմամբ, քանի որ դա կարող է հանգեցնել տխուր հետևանքների:

«Իր անարատութեանը մէջ քաղողը արդար է, անոր որդիները իր ետէն երջանիկ պիտի ըլլան» (Առակաց 20:7): Քայլենք անարատության և Աստծու վախի մեջ, որպեսզի մեր որդիները երջանիկ լինեն: Ամեն:

Արմիկ Ֆարմազանյան
սարկավագ, ք. Չարենցավան

ՔՐԻՍՏՈՍԸ - ՀՅՈՒՐ

Երբ ընտանիքը հավաքույթից տուն վերադարձավ, բոլորը նստեցին սեղանի շուրջն ու սկսեցին լուռ ճաշել: Տանտերը՝ Ստեփանը, նրա կինը՝ Նատալյան, և նրանց երեք երեխաները՝ Մարուսյան, Տանյան և Վասյոկը, բոլորն էլ շատ քաղցած էին, քանի որ հավաքույթը սովորականից երկար տևեց: Բայց երբ նրանք հագեցրին քաղցը, սեղանի շուրջն սկսվեց քրիստոնյա ընտանիքի հանգիստ, ուրախ գրույցը: Բոլորն էլ հիշում էին եկեղեցին, եղբայրներին, քույրերին, գրույցները և, իհարկե, հովվի կիրակնօրյա հիասքանչ քարոզը: Իսկ նա խոսում էր այն մասին, թե

ինչպես էր Քրիստոսը Մարթային ու Մարիամին հյուր գնացել: Գեղեցիկ խոսքերով նա նկարագրեց այցելության տեսարանը:

(ՏՃ) Գ. Ն. Վ. 1908 "ովհետև"

Բոլոր լսողները կարծես տեսնում էին այն համեստ տնակը, բնությունը, Քրիստոսին՝ նստած սեղանի մոտ, նրա ոտքերի մոտ՝ Մարիամին, ով ծարավով խմում էր հավերժական ճշմարտության հրաշալի աղբյուրից:

Բոլոր ներկաներին այնքան էր դուր եկել այդ քարոզը, որ երբ քարոզիչը հորդորեց հիշել Քրիստոսի մասին և երբեք Նրան իրենց սրտերի ու տմերքի դռներից ետ չմղել, մարդիկ կարծես արթնացան քնից:

- Ի՞նչ հրաշալի քարոզ էր, - ասաց տանտիրուհին՝ սեղանին դնելով քաղցր թխվածքը:

- Բայց միևնույնն է, ես չհասկացա, թե ի՞նչ էր ուզում այդ քարոզով ասել հովիվը, - հարցրեց տասնութամյա Մարուսյան:

- Ինչպե՞ս չհասկացար, - զարմացավ նրա քույր Տանյան, - դա այնքան պարզ է: Դե, ասենք, Քրիստոսը եկավ մեզ մոտ...

- Իսկապես, երեխաներ, եթե Քրիստոսն իրականում մեզ հյուր զար, ինչպե՞ս կընդունեիք Նրան, - հարցրեց հայրը:

Այդ ժամանակ բոլորը, մեկը մյուսին ընդհատելով, սկսեցին խոսել, և աղմուկ-աղաղակ բարձրացավ: Ամեն մեկն ուզում էր առաջինը արտահայտել Քրիստոսի հանդեպ իր սերը: Վերջապես երեխաները եկան համաձայնության, որ հայրիկը սկսի: Հայրն սկսեց խոսել.

- Աշնանային ցուրտ քամի է,

անձրև է մաղում, իսկ ներսում հարմարավետ է և տաք, բոլորի համար շատ հաճելի է: Եվ եթե այդ ժամանակ Հիսուսը զար, ես Նրա առաջ կբացեի դռներն ու կասեի. «Տե՛ր, խնդրում եմ, մտի՛ր իմ տուն»: Կօզնեի Նրան հանվել, Նրա սուրբ ոտքերից կհանեի սանդալները, կնստեցնեի այս փափուկ բազկաթոռին...

- Իսկ ես Նրա համար ջուր կբերեի և կլվանայի նրա ոտքերը, - չհամբերելով՝ հայրիկին ընդհատեց մայրիկը, - իսկ հետո կասեի. «Տե՛ր,

սեղանին կդնեմ ամենը, ինչ ցանկանաս»:

Եվ երբ Նա ուտելը վերջացներ, ես Նրա համար մաքուր անկողին կպատրաստեի և Նրա գլխի տակ իմ ձեռքով պատրաստած փափուկ բարձր կդնեի, Նրան կմոտեցնեի ավստեները և ամեն ընդհատ կխնդրեի ուտել:

Նորից սկսվեց խառնաշփոթը: Բոլորն էլ ուզում էին ցույց տալ Քրիստոսի

հանդեպ իրենց սերը և պատրաստ էին ամեն ինչ տալու Նրան: Բոլորն իրար ընդհատում էին՝ մոռանալով յոթամյա Վասյայի մասին: Խեղճը ցանկանում էր մի բան ասել, բայց մեծերը հերք չէին տալիս: Քիչ էր մնում, որ նա վերավորվածությունից լաց լիներ, բայց մայրիկը, այդ տեսնելով, ասաց.

- Սպասե՛ք, Վասյոյն ուզում է ինչ-որ բան ասել: Դե՛, Վասյոյ, ի՞նչ ես ուզում ասել, որդիս:

- Ես, ես... - հուզված սկսեց Վաս-

յան,- ես կվերցնեի... ես կնվիրեի... ես կմոտենայի Քրիստոսին և Նրան կտայի այն արջուկը, որը հայրիկն ու մայրիկն էին ինձ նվիրել իմ ծննդյան օրը:

Աղջիկները ծիծաղեցին, իսկ մայրը, ուրախության արցունքներն աչքերին, մոտեցավ և համբուրեց Վասյային. նրա մայրական սիրտն զգաց, որ իր որդին Հիսուսի համար պատրաստ էր ավելի մեծ գոհի: Նա այնքան էր սիրում իր այդ խաղալիքը, որ գիշեր ու ցերեկ չէր բաժանվում նրանից:

- Հա՛,- ծամածռվեց Տանյան,- շատ էլ պետք է Քրիստոսին քո արջուկը, ի՞նչ է, կարծում ես Նա խաղալո՞ւ է դրանով:

- Հենց լավ էլ պետք է,- վիճեց Վասյան՝ գրեթե լացելով,- որովհետև Քրիստոսը գիտի, որ ես Իրեն շատ եմ սիրում:

Այդ պահին լավեց շան հաչոցը:

- Մեկը գալիս է մեր տուն,- ասաց մայրը, և բոլորի ուշադրությունն ուղղվեց դռանը: Հանկարծ բոլորի մոտ մի միտք ծագեց. իսկ եթե դա հենց Նա՞ է... Այդ պահին դուռը բացվեց, և շենքին երևաց մի աղքատ, պատառուտված հագուստով և անձրևից թրջված մարդ, սովորական մի անցորդ:

- Փա՛ռք Հիսուս Քրիստոսին,- անհամարձակ ողջունեց բոլորին և խոնարհվեց:

Հայրիկը խոժոռեց դեմքը.

- Դե, ի՞նչ կասեք,- դժգոհ ծայնով ասաց նա՝ խուսափելով ողջունից:

- Դե, ես... օտարական եմ, դեռևս առանց աշխատանքի... Ամբողջ գյուղով ման եկա, բայց ոչ ոք զիշեր-

վա համար օբևան չտվեց: Այդ ժամանակ մարդիկ ասացին, որ ես գամ այստեղ, քանի որ այստեղ բարի մարդիկ են ապրում:

Տիրեց տհաճ լռություն:

- Դե, ընկեր, եթե ես սկսեմ ընդունել բոլոր գործազուրկներին, որոնք անցնում են այստեղով, ես ինքս ստիպված կլինեմ լքել իմ տունը: Հիմա գործազուրկները շատ են,- ասաց շփոթված հայրը:

- Մեզ մոտ հյուրանոց չէ, - դժգոհեց տանտիրուհին:

- Իսկ ինչո՞ւ դուք չեք մաքրել ձեր ոտքերը, մայե՛ք ինչ լճակ եք առաջացրել ձեր շուրջը,- բարկացավ Մարուսյան:

- Ա՛յ քեզ դժբախտություն: Ես երեկ այնքա՛ն էի տանջվել այս հատակը մաքրելու համար, իսկ նա իր ոտքերով... - գայրացավ Տանյան:

Օտարականը շփոթված մայրում էր շուրջը՝ ձեռքերի մեջ տրորելով գլխարկը: Մենյակում նորից լռություն տիրեց: Հայրը մայեց երեխաներին, ապա, ինչ-որ բան մտորելով, շրջվեց:

- Այսպես, ընկեր,- ասաց նա դանդաղ,- մեզ մոտ տեղ չկա, գնացեք կառավարության մոտ, նրանք պարտավոր են ձեզ օգնել:

Օտարականը հոգոց հանեց և էլ ավելի ցած կախեց գլուխը: Նորից լռություն: Բոլորը շրջվեցին մի կողմ՝ սպասելով, թե երբ է վերջապես այդ ծերունին դուրս գալու: Նա ամեն ինչ հասկացավ: Կրկին հոգոց հանեց և դանդաղ դրեց գլխարկը: Հանկարծ եղավ անսպասելի. Վասյան վազեց խեղճ ծերունու մոտ և ինչ-որ բան դրեց նրա ձեռքը:

- Վերցրե՛ք, վերցրե՛ք սա, քեռի, -

Սեպտեմբեր 1908 թ. 41108 համար

ասաց նա հուզված,- միգուցե դուք երեխաներ ունեք: Վերցրեք և կտաք նրանց, որ խաղան:

Վաայոկը հանկարծ ձեռքերով փակեց իր երեսն ու դուրս վազեց սենյակից: Ծերունին բարձրացրեց ձեռքերը, տեսավ արջուկն ու ժպտաց: Տանյան ծիծաղեց: Հայրն անհանգիստ շուռուժուռ եկավ աթոռակին: Բոլորն էլ ավելի անհարմար դրության մեջ ընկան:

- Դե ինչ... ո՞նց ասեմ... մնացեք արդեն մեզ հետ, այո: Ի՞նչ կասի հայրիկը, - հարցրեց տանտիրուհին:

- Դե, իհարկե, միգուցե և տեղ գտնվի,- համաձայնեց հայրն ու ժպտաց: Բոլորը թեթևություն զգացին:

- Նստեք,- ասաց մայրը:

Ծերունին նստեց:

- Դե, գոնե ձեր ոտքերը սրբեք,- կրկին փնթփնթալով ասաց Տանյան:

- Եվ մի՛ դրեք ձեր հագուստը մաքուր կահույքին,- ավելացրեց Մարուսյան: Ծերունին մեղավոր ժպտաց:

Մայրիկը որոշեց դուրս գալ սենյակից, երբ լսեց որդու լացի ձայնը: Ննջարանի մահճակալին պառկած էր Վաայոկն ու աղեկտուր լալիս էր:

- Վաայոկ, որդիս, ի՞նչ է պատահել:

- Այո՛, այո՛... խոստացաք Քրիստոսին ամեն բան տալ, իսկ հիմա... Իսկ քարոզիչն ասում էր, որ Քրիստոսը կարող է աշխարհ գալ քաղցած կամ ծարավ օտարականի, կամ աղքատի, կամ մեկ այլ կարիքավորի կերպարանքով: Ես արջուկը չափստացի...

Մայրն զգաց, թե ինչպես ինչ-որ բան ծակեց իր սիրտը: Նա ասաց.

- Հանգստացի՛ր, Վասյա, ամեն բան լավ կլինի:

Տանտիրուհին վերադարձավ սենյակ և վճռականորեն ասաց օտարականին.

յակ և վճռականորեն ասաց օտարականին.

- Խնդրում եմ հանվեք և զգացեք ձեզ ինչպես ձեր տանը: Ես լոգարանը կպատրաստեմ, որպեսզի լողանաք: Իսկ դու, Մարուսյա, օգնիր հյուրի համար ընթրիք պատրաստել: Մենք հավատացյալ ենք և մեր ընտանիքում ընդունում ենք ոչ թե ձեզ, այլ Քրիստոսին:

Այդ երեկո բոլորը շատ երջանիկ էին: Երկար ժամանակ հյուրին պատմում էին Քրիստոսի մասին: Նրանք կերակրեցին նրան և քնելու տեղ տվեցին: Այժմ այդ ծերունին իր ընտանիքի հետ ապրում է նրանցից ոչ հեռու: Նա և նրա ամբողջ ընտանիքն ապաշխարել են: Իսկ Վասյան նրանցից արդեն երեք արջուկ է նվեր ստացել:

Սիրելիներ՛, ինչպե՞ս կվարվեք դուք մման դեպքերում. մերս կառնե՞ք օտարականին, ջուր կտա՞ք ծարավածին, հաց կտա՞ք քաղցածին, կհագցնե՞ք մերկին, կայցելե՞ք հիվանդին... Եթե այո, ապա Հիսուսը ձեզ կասի. «...եկե՛ք, իմ հորս օրհնածներ, աշխարհի սկզբում ձեզ համար պատրաստված թագավորությունը ժառանգեցե՛ք...»:

Խորհեցե՛ք այս մասին:

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սիրելի՛ ընթերցողներ, «**ՔԱՐԻ ԼՈՒՐ**» ամսագրի նախորդ՝ N 4(22), ապրիլ, 2011թ. համարում թույլ է տրվել վրիպակ: Շապիկի առաջին էջում սխալմամբ տպագրվել է **Մատթեոս 28:11**, փոխարենը պետք է լիներ **Մատթեոս 11:28**: Խմբագրությունը հայցում է Ձեր ներողամտությունն ու շնորհակալությունը հայտնում ուշադրությամբ կարդալու և արձագանքելու համար:

ՄԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատաք Իրեն ու փրկություն ունենաք:

Այդ մասին **Հովհ. 3:16**-ում կարդում ենք.

«Վասն զի Աստուած այնպես սիրեց աշխարհը, մինչև իր միածին Որդին տուով, որպես զի ով որ անոր հաւատայ՝ չկորստի, հապա յայտնենական կեանք ունենայ»:

Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	46-02-86	Տաշչյան	Գրիգոր
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՆԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Եփրեմ
Շենգավիթ, Զարբախ	46-02-86	Տաշչյան	Գրիգոր
Չերեմուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանգիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Աբովյան	094-34-75-91	Զաքարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան	Վալերի
Աշտարակ	093-38-89-55	Ավագյան	Արարապ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Կասախարյան	Միշա
Արարապ	093-03-49-55	Խաչատրյան	Նենրիկ
Արթիկ	094-82-44-14	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան	Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Նամբարձումյան	Վաչագան
Արտաշատ(գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարոյան	Մհեր
Էջմիածին	093-88-68-74	Նովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Ջրագղան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարոյան	Մհեր
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Նարությունյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Չարենցավան	077-48-48-97	Սվարյան	Սարգիս
Սպիկրակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարտուն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արթակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոփկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-03-84-33	Մուրիասյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

www.barilur.org
bari_lur_09@rambler.ru